

Дом - музей „Дан Колов“

Понеделник, 5 Март 2012

Дом - музей „Дан Колов“ в с. Сенник към Народно читалище „Св. Климент Охридски - 1899“

Дан Колов – това е име, което и днес е известно на всеки. Известност и слава, победи и престижни награди, щедрост и доброта, както и малко тъга, се вплитат в тази човешка история, началото на която е в Севлиевския край.

Споменът за Дан Колов е жив. Пази се в архивите, във фондовете на музеите и най-вече в сърцата на хората. Със спомени за него е изпълнена и къщата, която той изгражда в родното си село Сенник, превърната в Дом музей „Дан Колов“. Родителите на Дан Колов дошли от тревненските села - здрави балканджии с пословична сила. Предпоследното им дете Дончо се ражда на 26 декември 1892 г. След ранната смърт на баща си малкото селско момче тръгва на гурбет в Унгария, още ненавършило 13 години. В края на октомври 1909 година той пристига в Америка с надеждата за по-добро бъдеще в

„страната на неограничените възможности“. Млад и видимо силен физически, Дончо скоро изпитва първата тръпка от голяма победа – първо в любителска среща, а след това срещу професионален борец.

С желязната му воля и огромното желание да се бори и побеждава са принудени да се съобразяват всички. Става известен в борбата свободен стил – кеч ес кеч кян. Успява да направи името си прочуто и до днес, като първият борец в света, два пъти носител на „Диамантения пояс“. Многократно му предлагат да приеме американско поданство, но той е непреклонен: „Не мога да се откажа от България никога“. С българското си име и гражданство побеждава навсякъде – в Америка и Азия, в Европа, Австралия и Африка - всички се прекланят пред Балканския лъв. Заради феноменалната му сила, издържливост и пъргавина, както и бързината на мисълта му при съвършеното прилагане на множество хватки, пресата с уважение и възхита да го нарича Кралят на ринга. „Всички ме познават. Аз съм Дан Колов“ – има основание да заяви нашият земляк преди триумфалното си завръщане в Родината. Скоро след това с победа над Анри Деглан става европейски шампион по свободна борба и носител на диамантения пояс.

Славата не го променя и той остава същият добряк с благородно сърце. В края на 30-те години желязната му физика е победена от нелечимата по това време туберкулоза. Великият Дан Колов издъхва, ненавършил 48 години, на 27 март 1940 г. С огромна скръб е изпратен в последния му път, под приказно красивите върхове на родния Балкан, до двора на църквата, където легендарният исполин намира покой.

